

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 653/21
8.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, Светлане Павић и др Драгице Попеску, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., ул. ..., део број ..., чији је пуномоћник Пецињачки Жељко, адвокат из Београда, ул. Првомајска број 16, против тужене-противтужиље ББ из ..., ул. ... број ..., чији је пуномоћник Ивана Огњановић, адвокат из Београда, ул. Церска број 5, ради развода брака и др., одлучујући о жалбама странака изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду П2 1468/18 од 02.07.2021.године, у седници већа одржаној дана 8.12.2021.године, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе парничних странака и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П2 број 1468/18 од 02.07.2021.године у ставу другом, трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 број 1468/18 од 02.07.2021. године, ставом првим изреке, разведен је брак склопљен дана ...године пред матичарем Општине ..., евидентиран под текућим бројем ... за ...годину, између АА, рођеног ...године у ... од оца ... и мајке ... и ББ, девојачко презиме ..., рођене ...године, у ... од оца ... и мајке ..., а на основу одредбе из члана 41 Породичног закона. Ставом другим изреке одлучено је да се малолетно дете парничних странака, ВВ, рођен ...године у ..., поверава мајци ББ која ће родитељско право вршити самостално. Ставом трећим изреке делимично је усвојен противтужбени захтев па је обавезан АА да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа месечно износ од 13.500,00 динара, сваког 1. до 5. у месецу за текући месец, почев од 09.04.2019. године па убудуће, док за то постоје законски услови или док се ова одлука не промени уплатом на текући рачун законског заступника малолетног детета, мајке ББ број ..., који се води код банке Intesa, с тим што ће доспеле, а неисплаћене износе уплатити у року од 15

дана од дана пријема писменог отправака пресуде, док се у преосталом делу за разлику између досуђеног износа од 13.500,00 динара, а до траженог износа од 15.000,00 динара, тужбени захтев одбија као неоснован. Ставом четвртим изреке уређен је начин одржавања личних односа малолетног ВВ са оцем ББ, тако што ће се исти одвијати на начин ближе одређен у овом ставу изреке. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се заједничко малолетно дете парничних странака повери тужиоцу на самостално вршење родитељског права и уреди начин одржавања личних односа малолетног детета ВВ са мајком ББ, као у овом ставу изреке, те обавезе тужена да доприноси издржавању малолетног ВВ у износу од 10.000,00 динара месечно и то сваког 1. до 10. у месецу за текући месец, путем поштанске уплатнице на име ББ почев од 25.09.2018.године. Ставом шестим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се одреди мера заштите од насиља у породици којом би се туженој забранило даље узнемиравање тужиоца наношењем или покушајем наношења телесних повреда, узнемиравање телефоном и свако друго дрско и безобзирно понашање које може угрозити телесни интегритет и здравље тужиоца, забранило туженој ББ приближавање тужиоцу АА на растојању од 200 метара, као и приступ на истом растојању око места становања тужиоца и места рада тужиоца. Ставом седмим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу побијајући пресуду у ставу другом, усвајајућем делу става трећег, ставу четвртном, петом, шестом и седмом изреке из свих законом прописаних разлога, а тужена против одбијајућег дела става трећег изреке и става седмог изреке, због погрешне примене материјалног права.

Апелациони суд у Београду испитао је првостепену пресуду у побијајућем делу у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11 са свим изменама и допунама) и оценио да су жалбе парничних странака неосноване.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из одредбе члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд као другостепени пази по службеној дужности, нити битном повредом из тачке 12 ове законске одредбе на коју тужилац неосновано указује у жалби. Наиме, изрека пресуде је јасна и разумљива, не противречи себи и разлозима датим у њој, у пресуди је наведено довољно разлога о свим битним чињеницама, па се њена правилност и законитост могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак дана ...године из ког имају двоје заједничке деце, пунолетну ГГ, рођену ...године и малолетног ВВ, рођеног ...године. Током брака дошло је до поремећаја брачних односа, па је заједница живота престала почев од августа 2018.године, тако да код парничних странака не постоји мотивсаност за обнављање заједнице. На основу налаза и стручног мишљења Градског центра за социјални рад у Београду, Одељење Земун број 56090-1658/2018 од 07.05.2019.године, а који је рађен у поступку заштите права ВВ, утврђено је да је родитељска комуникација неконструктивна, засићена узајамним оптуживањима, код оба родитеља постоји конфликтна сећања, конфликтна тумачења садашњости и међусобних мотива, што за последицу има стављање малолетне деце у позицију

конфликта лојаности. У Одељењу у Земуну нису евидентиране нове пријаве за породично насиље од стране било ког супружника, с тим да АА и ББ отежано комуницирају на плану родитељства. Након спроведеног стручног поступка, мишљење органа старатељства је да није сврсисходно доношење тражених мера заштите од насиље у породици у односу на ББ, имајући у виду да се ББ заједно са малолетном децом средином фебруара 2019.године иселила из заједничког домаћинства у ..., као и да није уочено постојање насиља у породици, већ партнерски конфликт високог интензитета. Из садржине службене белешке МУП-а РС ПУ за град Београд, РС Земун од 03.04.2019.године произлази да је АА навео да га је ББ малтеретирала и то тако што га називала погрдним именима, говорила му да је лудак, идиот, психички болесник, називала га полним органом, а претила му је да може свашта да му се деси, а у афекту му је претила и убиством, односно да може да се деси неки несрећни случај. Наведене претње и увреде су се према наводима АА дешавале свакодневно и учестало и то крајем децембра 2018.године и почетком 2019.године, с тим да га је иста 21.12.2018.године после свађе због њеног емотивног партнера из ... са којим је хтела да иде на прославу Нове године, чему се он противио, ујела за десну руку у делу подлактице, о чему има лекарски налаз. Из садржине службене белешке МУП-а од истог дана произлази да је ББ овлашћеном службеном лицу дала обавештење да су последњих пар година породични односи између ње и њеног супруга нарушени, поготово од јуна 2018. године када се вратила с мора с децом, да је АА почео констатно да је вређа, говори да је курва, дроља распала, а све то пред децом, да је имала интимне односе на мору са више партнера, да свакодневно од истог доживљавала та вређања и омаловажавања да би након тога 01.09.2018. године изашла из куће јер ју је истерао АА наводећи да је његова кућа, те да је након тога долазила повремено у кућу јер су деца остала у кући. Дана 20.12.2018. године дошло је до расправе и критичном приликом је била присутна и њихова ћерка ГГ, АА је тада такође њу вређао, ГГ није могла више да слуша те увреде и тада га је ујела за руку. Она је тада је позвала полицију како би се ситуација смирила и како би заштитила себе и своју децу. Тада су се договорили она и АА да кажу да га није дете угризло да не би морала она као малолетна да даје изјаву у полицији. Након тога АА је и даље наставио са његовим понашањем једно време је звао свакодневно и претио и говорио свакакве глупости о њој, да би она децу 15.02.2019. године покупила и изашла из куће, јер није могла да слуша такво понашање свакодневно, тим пре што је то на децу негативно утицало. АА она никада није претила само га је молила да их остави на миру, иако он кад год назове говори њој прегазиху те, преполовићу те један дан ће ти трајати као месец дана, живим да те изгазим. Од када живи са децом АА долази само по млађе дете, јер старија ћерка, која је постала пунолетна не жели да га види и да има контакт са њим. Иначе, тужена ББ први пут је пријавила АА 21.12.2018. године а ни тада полицијском службенику није све испричала, већ је прећутала да трпи сексуално насиље од стране супруга, да се АА понаша јако лоше према њиховој деци, ускраћује им новац за храну и гардеробу, обраћа им се јако ружним речима, према малолетном сину се понаша као да не постоји, док ћерки говори да је кретенуша, глупача и остало и стално је провоцира. Из налаза и мишљења Градског центра за социјални рад у Београду Одељење Земун бр.56052-7397/18 од 07.05.2019. године, произлази да је одељење Земун обавило разговор са малолетним ВВ и да је почетком разговора малолетни ВВ показивао узнемиреност због одсуства мајке (малолетни ВВ је током обављања индивидуалног разговора с мајком више пута улазио у канцеларију и желео да буде са њом), да би се како је разговор одмицао дете умирило и опустило. У разговору ВВ је рекао да воли да одлази код оца,

да се код тате игра, да га он води на разна места, као и да воли маму и тату. Малолетна ГГ и ВВ су уредна и негована деца. У сфери емоционалног функционисања остављају утисак дестабилизованости породичним дешавањима, инволвираности у партнерски конфликт родитеља. Такође је уочљива изразита емоционална приврженост и лојалност малолетне деце према мајци, посебно тада малолетне ГГ. Процењено је да је родитељска комуникација неконструктивна, засићена узајамним оптуживањима. Код оба родитеља постоји конфликтна сећања, конфликтна тумачења садашњости и међусобне мотиве, што за последицу има стављање малолетне деце у позицију конфликта лојалности. Мајка се активно ангажује у бризи око деце и у стању је да активно одговори на актуелне потребе деце. Процењено је да мајка актуелно има одговарајуће потенцијале да деци пружи основну негу, безбедност, емоционалну топлину и стимулацију. Отац је такође процењен као подобан родитељ који поседује неопходне психолошке, педагошке као и социоекономске услове за самостално вршење родитељског права. Након спроведеног стручног поступка, а узимајући у обзир исказ саме деце, њихов узраст, емоционалну усмереност деце према родитељима, као и родитељске капацитете оба родитеља, мишљење органа старатељства је да се малолетни ВВ и малолетна ГГ повере мајци ББ на самостално вршење родитељског права, а да се контакти малолетног ВВ са оцем реализују сваког другог викенда од петка до недеље, затим уторком и четвртом у недељи када малолетни ВВ не иде на викенд код оца, средом у недељи када малолетни ВВ иде на викенд код оца, на тај начин што ће отац у наведеним терминима узимати малолетног ВВ из вртића и враћати га мајци у 19,00 часова, затим сваког другог верског и државног празника, сваког другог дечијег рођендана, на дан очеве крсне славе, као и 30 дана током летњег распуста и 10 дана током зимског распуста, а да се контакти малолетне ГГ са оцем реализују у складу са жељама и потребама детета, узимајући у обзир њен календарски узраст. У односу на предложене привремене мере оца а на основу комплетне стручне процене мишљење органа старатељства је да није у интересу малолетне деце изрицање истих.

Читањем извештаја Градског центра за социјални рад у Београду, Одељење Земун од 11.06.2020. године, утврђено је да је стручни тим обавио теренску посету породици оца и мајке, опсервирао однос малолетног ВВ са родитељима, те да су у обављеној теренској посети породици мајке у стану били присутни сви чланови породице. Током боравка стручних радника у породици малолетни ВВ је испољавао изразито стидљиво понашање (најпре није желео да дође у дневни боравак где су седели стручни радници, већ је остао у својој соби, затим кад га је мајка позвала седео је код мајке у крилу и тешко се одвајао од ње и успостављао комуникацију са стручним радницима). Мајка наводи да је малолетни ВВ по природи стидљив, да му је иначе потребно неко време да се опусти кад у породицу дође неко од чланова шире породице или пријатеља. Током разговора малолетни ВВ је рекао да му је кад борави код оца лепо, да тамо има сестру (тужилац АА се у међувремену оженио и добио ћерку), која није права сестра већ полусестра. Малолетни ВВ такође је рекао да му је код мајке лепо, да га ДД (мајчин емотивни партнер) често изводи у шетњу и да се са њима игра. Дете оставља утисак да се на задовољавајући начин адаптирао измењеним породичним околностима након сепарације родитеља у породици мајке. Одељење Земун обавило је разговор и са ГГ која је навела да се са мајчиним новим партнером добро слаже и да нема замерке на његово понашање. Такође, рекла је да је породица организована тако да свако има одређене обавезе везано за свакодневни живот, да она повремено чува малолетног ВВ кад су мајка и ДД на послу и да породица добро функционише. ГГ каже да с оцем дуго

није имала контакт, односно од априла текуће године, кад је с њим дошла у конфликт који је отац пријавио одељењу Земун. Наводи да ју је отац тада вређао и пратио аутомобилом, иако је била у друштву другарице, што ју је додатно осрамотило. Након спроведеног поступка орган старатељства остао је при претходном мишљењу да оба родитеља поседују задовољавајуће психолошке, педагошке и социоекономске услове за самостално вршење родитељског права. Узимајући у обзир узраст, емоционалну усмереност деце у односу на оба родитеља, као и укупне породичне прилике оба родитеља, мишљење органа старатељства је да се малолетни ВВ повери мајци ББ на самостално вршење родитељског права, и да се контакти између оца и малолетног детета одвијају по предложеном моделу. Иначе, и након значајног протекла времена од фактичког раздвајања бивших супружника као и формирање нових ванбрачних заједница и даље постоје повремене конфликтне ситуације између ББ и АА, узроковане нерешеним партнерским проблемима које се негативно одражавају на функционисање деце и њихове релације са родитељима. Мишљење органа старатељства је да је потребно да се АА и ББ упуте на третман при Саветовалишту за брак и породицу, који би за циљ имао стабилизацију породичних односа и успостављање минимума родитељских комуникација, а самим тим и ублажавање негативних последица партнерског конфликта на заједничку децу. Одељење Земун током поновног поступка процене породичних односа није уочило постојање насилног обрасца понашања супружника, већ је констатовано да се ради о дубоко поремећеним односима. Центар за социјални рад је упознат са наводима туженог да мајка врши насиље над ВВ и више пута је вршио процену мајке током поступка и никад није уочио да мајка врши насиље над дететом, односно да дете исказује било какву врсту страха у односу на мајку, те је процена ГЦ СР да не постоји насиље од стране мајке према детету, јер тако нешто никада није уочено.

Утврђено је да је тужилац запослен и ради као таксиста и његова пријављена месечна примања су 26.000,00 динара, а поред тога додатно заради око 30.000,00 – 35.000,00 динара. Власник је непокретности двособног стана, површине 62 м² у ... у улици ... бр... права својине на кат.парцела ..., укупне површине 20 ари и 49 м², права својине на непокретности-викенд кући број ... у ..., сувласник са уделом од 1/2 дела на кат.парцели ... укупне површине 15 ари и 16 м², сувласник на 1/8 дела права коришћења кп ... и носилац права својине са истим уделом на породичној кући у ..., у улици ... бр... све уписано у ЛН ... КО. Од покретних ствари веће вредности поседује аутомобил марке “мерцедес” 2003. годиште као и очев ауто “пасат” 1986. или 1987. годиште, нема дугова нити исплаћује кредит, живи с новом партнерком ЂЂ и њиховим заједничким дететом, малолетном ЕЕ, која има осам месеци, у кући површине око 90 м² која је у његовом власништву. Одређен је за старатеља мајке, с обзиром да је она дементна. Његова мајка живи у ... прима пензију у износу од 27.000,00 динара, негује је једна жена, а како њена пензија није довољна да се подмире све њене потребе плаћа око 150,00 евра месечно тој жени која је чува. Потребне малолетног ВВ на име становања и исхране, средстава за хигијену, гардеробе, обуће и школске и ваншколске потребе утврђене су на износ од 27.000,00 динара на месечном нивоу. Тужилац иако актуелно није обавезан судском одлуком доприноси издржавању пунолетне ћерке, ГГ износом од 10.000,00 динара. Тужилац је у поднеску од 03.11.2020. године потребе малолетне ЕЕ проценио на износ од око 28.000,00 – 29.000,00 динара. Тужилац на име трошкова доприноса за самосталну делатност издваја износ око 12.300,00 динара порез на имовину су око 2.100,00 динара месечна исхрана износ од 18.000,00 динара, хигијена

износ од 2.300,00 динара, гардероба износ од 3.000,00 динара, обућа износ од 3.000,00 динара и трошкови мобилног телефона износе око 3.000,00 динара. ББ има ... године и запослена је у фирми "...", где остварује месечна примања у износу од 35.000,00 динара, нема у власништву непокретност, а од покретних ствари веће вредности има у власништву аутомобил марке "ауди А3" 2003. годиште. Живи у изнајмљеном стану са децом и ванбрачним партнером ДД, који је запослен у фирми "...", и остварује месечна примања у износу од око 50.000,00 динара. Трошкови закупа наведеног стана износе 250,00 евра, укупни режијски трошкови износе око 15.500,00 динара, при чему се њен допринос осим одређеног новчаног износа урачунава и рад и старање које свакодневно улаже у негу, подизање и васпитање малолетног детета.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је сагласно одредби члана 6, 60, 77 став 3 и 279 став 3 и став 3 Породичног закона, прихватајући мишљење Градског центра за социјални рад у Београду, Одељење Земун оценио да је у најбољем интересу малолетног ВВ да буде поверен мајци ББ на самостално вршење родитељског права. Заузимајући овакав став првостепени суд је имао у виду да иако оба родитеља поседују капацитете за вршење родитељског права и задовољавајуће психолошке, педагошке и социоекономске услове за самостално вршење родитељског права, заједничко малолетно дете од прекида заједнице живота парничних странака живи са мајком, ББ, која се према процени органа старатељства активно ангажује у бризи око детета и у стању је да адекватно одговори на актуелне потребе малолетног ВВ. Такође, она има одговарајуће потенцијале да детету пружи основну негу, безбедност, емоционалну топлину, стимулацију. Процена је органа старатељства да је дете емотивно приврженије и да је више везано за мајку и да је за дете мање стресно да се не измешта из домаћинства у којем је у потпуности адаптирано, па је имајући у виду наведено, као и узраст детета, досадашње функционисање и мотивисаност мајке за вршење родитељског права, чињеницу да с мајком у породичном домаћинству живи сестра детета, сада пунолетна ГГ за коју је малолетни ВВ такође изузетно привржен, првостепени суд је закључио да је у најбољем интересу малолетног детета да буде поверен мајци, због чега је донео одлуку као у ставу другом и петом изреке пресуде.

У вези са одржавањем личних односа малолетног ВВ са родитељем којем није поверено вршење родитељског права, првостепени суд је уважавајући мишљење стручног тима органа старатељства и сагласан став парничних странака по овом питању оценио да је у најбољем интересу малолетног ВВ да одржава личне односе са оцем на начин ближе описан у ставу четвртом изреке пресуде.

Одлучујући о тужбеном захтеву тужиоца АА којим је тражио да се одреде мере од заштите насиља у породици, првостепени суд је оценио да је тужбени захтев у том делу неоснован, имајући у виду мишљење органа старатељства, који је био категоричан у томе да није целисходно доношење тражених мера заштите од насиља у породици у односу на ББ и да није уочено постојање насиља у породици, већ партнерски конфликт високог интензитета, који је од иселења тужене из породичне куће смањен, као и наводе тужиоца да се не боји тужене и да она од марта 2019. године није прилазила, осим приликом реализације виђења са мал.дететом, због чега је одлучено као у ставу шестом изреке.

Одлучујући о висини доприноса тужиоца у издржавању мал ВВ, првостепени суд налази да је тужилац у могућности да доприноси његовом издржавању износом од 13.500,00 динара, ценећи све околности конкретног случаја, односно личне, породичне и имовинске прилике родитеља, као и потребе мал. ВВ.

Оцењујући наводе жалбе парничних странака, Апелациони суд налази да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право. Разлоге које је за одлуку дао првостепени суд у свему као правилне прихвата и овај суд.

Због тога су неосновани наводи жалбе тужиоца којима се оспорава одлука из става другог изреке о вршењу родитељског права над мал. ВВ, уз навод да је првостепени суд вршење родитељског права поверио мајци, иако је она са садашњим партнером вршила насиље над малолетним дететом. Ово имајући у виду да из налаза Центра за социјални рад, Одељење земун, као и изјашњења водитеља случаја ЖЖ произлази да је Центар за социјални рад упознат са наводима тужиоца да мајка врши насиље над малолетним ВВ, због чега је Градски центар за социјални рад више пута вршио процену мајке током поступка и никад није уочио да мајка врши насиље над дететом, односно да дете исказује било какву врсту страха у односу на мајку, те је процена ГЦ СР да не постоји насиље од стране мајке према детету. Конкретно, радници Центра за социјални рад нису питали ВВ да ли је мајка претила полицијом, али је процењено да се дете понаша опуштено и слободно са мајком, а дете које је изложено насиљу, буде уплашено, што се увек види, а што у конкретном случају није уочено.

Неосновани су и наводи жалбе тужиоца да првостепени суд уопште није ценио околност да ли мајка и у којој мери на дете врши утицај у циљу слабљења комуникације детета и оца и да ли је такво поступање у складу са интересом детета, а што је од значаја за процену родитељског капацитета тужене, тим пре што из доказа у списима предмета недвосмислено произилази да тужена не препознаје позитивне аспекте релације отац – дете. Наиме, мишљење Центра за социјални рад је било да је у најбољем интересу мал.ВВ да буде поверен на самостано вршење родитељског права мајци и овим наводима жалбе туженог не доводи се у сумњу стручност датог налаза и мишљења наведеног Центра у погледу одлуке о поверавању мал.детета мајци. При томе, начин одржавања личних односа мал.детета са оцем уређен је ставом четвртим изреке првостепене пресуде, а у ситуацији да мајка буде евентуално онемогућила тужиоцу да остварује контакт са дететом, извршење ове одлуке може тражити и принудним путем.

Неосновани су и наводи жалбе да је тужилац током првостепеног поступка износио јасне и образложене примедбе у погледу одлуке о вршењу родитељског права, а да првостепени суд није отклонио примедбе осим сувопарног позивања на налаз и мишљење Центра за социјални рад. Тужилац је тражио да се уради нова обсервација мал.детета и његових родитеља и да Центар да допунски налаз и мишљење, што је првостепени суд неосновано одбио и повредио правила поступка. Наиме, на примедбе тужиоца на налаз и мишљење Градског центра за социјални рад је током првостепеног поступка саслушан водитељ случаја, који је одговорио на сва питања тужиоца и на овај начин су примедбе тужиоца у целости отклоњене, због чега није било потребе за

извођење доказа допунским изјашњењем наведеног центра

Неосновани су и наводи жалбе тужиоца да је он трпео перманентно насиље у породици и да га је тужилац у више наврата физички и психички злостављала, претила му убиством, како је то тужилац навео у свом исказу, те је одлука суда о изрицању мере заштите од насиља у породици у колизији са донетом привременом мером. Наиме, током првостепеног поступка је решењем овог суда П2 1468/18 од 11.12.2019. године одређена привремена мера којом је ББ и АА изречена обострана мера заштите од насиља у породици, којом им је забрањено да на било који начин узнемиравају један другог и да се уздрже од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим међусобно угрожавају телесни интегритет, душевно здравље и спокојство другог супружника. Међутим, имајући у виду да је током првостпеног поступка утврђено да тужена није пришла тужиоцу од фебруара месеца 2019. године, као и да је тужилац током поступка изјавио да се не боји тужене и да је мишљење органа старатељства било да није сврсисходно доношење тражених мера заштите од насиља у породици, у односу на ББ, с обзиром да није уочено постојање насиља у породици, већ партнерског конфликта високог интензитета и по налажењу Апелационог суда правилан је закључак првостпеног суда да нема места изрицању мера заштите од насиља у породици према туженој, због чега се ни овим наводима жалбе тужиоца не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Одлучујући о висини доприноса тужиоца у издржавању мал. ВВ првостпени суд је оценио да је тужилац у могућности да доприноси његовом издржавању износом од 13.500,00 динара ценећи све околности конкретног случаја односно личне, породичне и имовинске прилике родитеља, које разлоге у свему прихвата и овај суд, због чега су неосновани наводи жалбе парничних странака да је висина издржавања превисоко, односно прениско одмерена.

Наиме, одредбом члана 160 ПЗ предвиђено је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других бројних околности од значаја за одређивање издржавања. Могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица поред других околности од значаја за одређивање издржавања. Утврђујући могућности оца да доприноси издржавању мал.ВВ, првостпени суд је правилно закључио да је он у могућности да доприноси издржавању износом од 13.500,00 динара, ценећи све околности конкретног случаја, односно да је тужилац запослен као таксиста и остварује месечна примања у износу од око 60.000,00, околност да има више непокретности у свом власништву, да доприноси издржавању своје пунолетне ћерке и малолетне ћерке ЕЕ, да његова нова партнерка остварује зараду од 57.000 динара, да помаже и мајку, која је дементна и плаћа 150 евра да је жена чува, да живи у стану који је у његовом власништву, те да досуђеним износом неће бити угрожена његова егзистенција као дужника издржавања. Са друге стране, наведеним износом биће задовољене основне егзистенцијалне потребе мал. ВВ уз допринос мајке, која је такође запослена и у могућности да доприноси његовом издржавању, због чега су неосновани и жалбени наводи тужене којима се побија одлука у овом делу.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка јер је иста донета правилном применом одредбе члана 207 ПЗ, при чему извршено преиначење није утицало на одлуку о трошковима поступка јер је иста превасходно заснована на разлозима правичности због специфичности ове врсте спорова, због чега су неосновани жалбени наводи странака којима се побија одлука у том делу.

Из наведених разлога на основу одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у изреци

Ставом другим изреке, Апелациони суд је одбио као неоснован захтев парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка, јер је руководећи се разлозима правичности оценио да у овој врсти спора сагласно одредби члана 207 Породичног закона свака странка сноси своје трошкове поступка.

Председник већа-судија
Зорица Ђаковић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Дн-а/

Предмет доставити Трећем основном суду у Београду

ВА/РВ/ДТ